

صحيفة الحسن عليه السلام

[267] واما تو أي عتبة بن ابی سفیان، سوگند به خدا تو دانا نیستی تا پاسخت را بیان کنم، وعادل نیستی تا تو را سرزنش نمایم، ونزد تو خیری که انتظار آن می رود نیست، ومن نسبت به ناسزا گوئیت به علی تو را ملامت نمی کنم، زیرا نزد من تو هم شأن برده وبنده علی بن ابی طالب علیه السلام هم نیستی، تا پاسخت را گفته و ملامتت کنم، ولکن خدا نسبت به تو و پدر و مادر و برادرت در کمینگاه است، وتو فرزند پدرانت هستی که خداوند آنان را در قرآن یاد کرده ومی فرماید: (کار کننده ورنج برنده 0 آتش سوزان را می چشند 0 از چشمهء جوشان نوشانده شوند - تا آنجا که می فرماید: - از گرسنگی). واما تهدیدت نسبت به من که مرا می کشی، چرا کسی که روی بسترت همراه با همسرت دیدی را به قتل نرساندی، در حالیکه با او نزدیکی می کرد، ودر فرزند او با تو شریک گردید، تا آنکه فرزند را به تو منسوب کرد، فرزندی که برای تو نبود، وای بر تو، واگر به خود مشغول بودی وانتقامت را از او می گرفتی شایسته تر بود، وتو برای آن سزاوارتری، تا اینکه مرا به قتل تهدید کرده وبه آن می ترسانی. وتو را از اینکه علی را ناسزا گوئی ملامت نمی کنم، چرا که برادرت را در مبارزه به قتل رسانید، واو وحمزه در قتل پدرت شریک بودند،
